

Cerimònia Graduació Estudis de Matemàtiques

Promoció FME 2024

19 de desembre de 2024 a l'auditori del Vèrtex UPC

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Facultat de Matemàtiques i Estadística

Amb la col·laboració de

NTT DATA

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH
Càtedra Mir-Puig

UPC Alumni

Foto de grup – titulats grau en Matemàtiques i del MAMME

La Promoció FME 2024 està formada per 190 titulats/des:

- 56 del grau en Matemàtiques (12a promoció)
- 56 del grau en Estadística UB-UPC (12a promoció)
- 39 del Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering (MAMME) (14a promoció)
- 30 del Màster interuniversitari en Estadística i Investigació Operativa (MESIO UPC-UB) (11a promoció)
- 5 Tesis llegendes del Doctorat en Matemàtica Aplicada
- 3 Tesis llegendes del Doctorat en Estadística i Investigació Operativa
- 1 Tesi llegendes del Doctorat en Bioestadística

A vertical decorative bar on the left side of the page, featuring a black background with white chalk-like mathematical symbols and formulas. Visible symbols include π , $\frac{1}{2}$, ∞ , $=$, (8) , $+$, and x .

Contingut

- Discurs del padrí de Matemàtiques,
Professor **Juanjo Rué Perna**
- Discurs dels representants de l'estudiantat
dels estudis en Matemàtiques
Albert Majó Rudé i Albert López Vidal

Més informació al [web de l'FME](#)

Discurs del padrí de Matemàtiques, professor Juanjo Rué Perna

Vicerector, degà i membres de l'equip deganal, estimades autoritats, Professorat i personal tècnic de gestió, famílies, amics, companys i especialment, graduades i graduats:

Avui celebrem el vostre esforç i la vostra dedicació durant aquests anys, envoltats de les persones que us han acompanyat en aquest camí. Recordeu especialment que els vostres amics i família han jugat un paper clau en aquest èxit. Sé que el camí no ha estat fàcil i gent com jo ha estat qui us ha ficat bastons a les rodes, sempre amb bones intencions (espero que no molt, tot i que en algun examen potser sí...). Això ha estat sempre amb un bon propòsit: forçar-vos a donar el millor de vosaltres mateixos, sortir de la vostra zona de confort i aprendre a gestionar els reptes que se us presentin en el futur.

Estar aquí davant de vosaltres, com a padrí de la vostra promoció, em transporta a uns anys que recordo molt feliços. Pot ser el meu accent em delata: vinc de les Terres de Ponent, però quan vaig instal·lar-me per primer cop a Barcelona, ja farà gairebé 25 anys, vaig trobar en l'FME una segona casa i una nova família. Segur que els que sou de fora de Barcelona i, com jo, us vau desplaçar a la gran capital enteneu el que vull dir.

L'FME i la vida en general han canviat una mica. Per exemple, la Sala Q i R eren en el passat la Delegació d'estudiants i la Reprografia, i si m'apureu l'edifici U era una U perquè no era homeomorf a un dònut. Però us puc dir per pròpia experiència que en essència, i després de molts anys, la facultat continua sent la mateixa. Fa 20 anys jugàvem el Solà-Morales, i ara es continua jugant el Solà-Morales (i val a dir que el nostre equip el va guanyar algun cop!).

Hi trobareu gent amb les seves rareses (jo el primer...), però jo no ho veig com una cosa dolenta, tot el contrari: crec que puc dir amb tota la certesa que a l'FME tothom troba un ambient on cadascú pot expressar-se tal com realment és. Un lloc on la passió per les matemàtiques ens uneix i ens fa sentir part d'alguna cosa més gran.

No parlaré de rituals ancestrals, perquè la facultat té només uns 32 anys, però aquí cada generació deixa empremta i enforteix la relació amb les altres. Les generacions més veteranes transmeten el seu coneixement i els valors que han anat cultivant al llarg dels anys, mentre que les més joves aporten energia, curiositat i noves idees que renoven la comunitat. Aquest intercanvi constant crea un lligam que transcendeix el temps i converteix aquest espai en un lloc únic, on cadascú troba el seu lloc i contribueix a una tradició que es manté viva. Com diu el títol d'una cançó dels anys 80 dels *Talking Heads: This Must Be the Place*. Un lloc per trobar-se com a casa.

Continuaré explicant-vos una mica més del meu periple personal. Després d'acabar la llicenciatura de matemàtiques i l'enginyeria superior de telecomunicacions (perquè vaig ser un d'aquests primers CFISOS als que deien "telecomates") vaig començar el doctorat en matemàtica discreta també aquí a la UPC, en uns anys també molt feliços: feia matemàtiques, feia algunes classes, viatjava i em pagaven...què més se li pot demanar a la vida? Si... encara que no ho desitjava massa, el meu amor de joventut, les matemàtiques, em va portar a marxar i a treballar a diversos llocs d'Europa... però amb la ment posada en el desig de tornar algun dia. I si podia ser, a aquest oasi que és l'FME, millor.

Encara que vaig marxar per buscar noves oportunitats laborals (vaig agafar de ple la crisi del 2008), el meu anhel matemàtic va estar sempre poder retornar a casa (*This must be the place*, com deia) a compartir els meus coneixements i aprenentatges amb tots vosaltres. I us puc dir una cosa: he rebut classes i he donat classes de diversos nivells arreu d'Europa, i aquí a l'FME no ens quedem curts de nivell, al contrari. Que no us diguin mai el "s'ha baixat el nivell". Jo no l'he baixat!

La qualitat educativa, l'entorn acadèmic i el compromís dels nostres professors, personal d'administració i estudiants fan de l'FME un lloc on es fomenta l'excel·lència i on es promou la curiositat, el pensament crític i l'esperit de col·laboració. L'FME és un dels millors exemples del que és l'educació pública de qualitat. Podeu sentir-vos orgullosos d'haver rebut una formació excel·lent per part d'una comunitat entregada. Doneu per segur que continuarem treballant per mantenir i millorar els estàndards acadèmics i fer front als nous reptes que ens planteja un present estrany i un futur incert.

A més a més de les classes, aquesta promoció serà especial per a mi, no només perquè seré el vostre padrí, sinó perquè amb molts de vosaltres no només ens hem trobat a les aules i passadissos de l'FME, sinó també perquè heu entrat a casa meva... bé, literalment no, a través d'una pantalla. Vull recordar aquells mesos d'incertesa, on la pantalla es va convertir en la nostra finestra al món. Ningú havia viscut una cosa així abans... Tot fent classe en pijama (jo també hi anava en alguna ocasió... I despenat), va demostrar una resiliència increïble enmig del caos de la pandèmia. El vostre esperit no es va trencar, i això diu molt de vosaltres. Malgrat les adversitats, vàreu construir un camí que avui us porta aquí, a celebrar aquest èxit que és tan vostre com de tothom qui us ha acompanyat en el trajecte.

Permeteu-me, per acabar, donar-vos un consell... que ningú ha demanat, però com a padrí no em queda més que modestament donar-vos suport i aconsellar-vos sempre que ho necessiteu. Gandalf el Gris deia a Frodo: "Tot el que hem de decidir és què fer amb el temps que se'ns ha donat." I és que la vida, al cap i a la fi, no ens regala garanties ni certeses (alguna si, com que el nombre e és irracional). Aproveiteu aquest temps que teniu al davant per construir una vida plena de sentit, escollint camins que us omplin el cor i respectant sempre el vostre propi ritme. Construïu una vida bona.

Escolteu els vostres desitjos, sigueu valents en les decisions difícils i sobretot, recordeu que no es tracta de tenir molt de temps, sinó de fer valúos el que es té. I evidentment, no deixeu de tornar a les matemàtiques sempre que ho necessiteu. Hi trobareu escalf si us cal, també la inspiració per continuar resolent els reptes que la vida us fiqui al davant, i perquè no dir-ho, perquè no us aixequin la camisa.

Espero que per molts de vosaltres aquesta fada màgica encara us continuï inspirant i obrint portes cap a nous mons, plens de bellesa, rigor i creativitat. No perdeu aquest amor de joventut, val molt la pena conservar-lo. Confio plenament en vosaltres i sé que fareu coses extraordinàries. I desitjo que el vostre camí sigui llarg, ple de reptes, desafiaments i satisfaccions. Moltes gràcies.

Discurs dels representants de l'estudiantat de matemàtiques, Albert Majó Rudé i Albert López Vidal (GM).

Primer de tot, volem dedicar unes paraules d'agraïment a les famílies i amics, tant als que ens acompanyeu aquesta nit com als que ens heu fet costat al llarg d'aquests anys. Moltes gràcies pel vostre suport, per la paciència en els moments complicats i per l'amor incondicional. Sense vosaltres, no seríem les persones que som avui aquí.

També volem expressar el nostre agraïment a l'equip docent i administratiu que ens ha acompanyat al llarg d'aquesta etapa. Gràcies per la vostra dedicació, la proximitat i la professionalitat que ens heu demostrat durant tots aquests anys, i que fan que l'FME sigui tan especial. No ens voldríem oblidar tampoc de donar les gràcies als llocs de la facultat on hem passat més hores, el ping-pong de la Dele, les mantes a la gespeta i la terrassa del bar.

Ens fa molta il·lusió poder parlar en nom de la nostra promoció del grau. Mentre redactàvem aquest discurs hem sentit tota la nostàlgia d'aquests anys i ha sigut molt bonic pensar en la nostra evolució en aquesta facultat. La majoria vam entrar bastant perduts, però confiats, creient que ho sabíem tot i que no n'hi hauria per tant. Els primers parcials ens van contradir de manera bastant contundent.

Tot i això, des del primer moment ens vam sentir acompanyats pels més grans. Nosaltres érem els Kiwis, els petits, guiats pels iaïos que feia ja temps que estaven a la facultat. Ens ajudaven i sobretot ens entenien perquè havien passat pel mateix que vivíem. Ells ja estaven molt a prop de la graduació i nosaltres ho vèiem lluny, però estàvem ben equivocats. En un tancar i obrir d'ulls som nosaltres els que diem adeu a aquesta etapa.

Els següents anys vam ser nosaltres els que vam començar a acompanyar els nous. Vam organitzar-los les gimcanes de benvinguda, per introduir-los al que seria casa seva els pròxims anys. Vam participar en les nostres primeres sortides, caps de setmanes inoblidables on la màxima preocupació era com podíem superar el 'camararo' anterior o si despertant-nos a la 1 quedaria coca del Sr. Aliberch. També vam començar a organitzar les festes de la facultat. Des de les disfresses de la festa de carnestoltes fins a l'elegància de la festa de Nadal, passant per les camises de flors de la Hawaiana o la il·lusió a cada inici de curs de la festa de 'novatos'. I a cada pas més de responsabilitat que adquiríem ens posàvem a la pell dels que venien abans nostre i enteníem millor el que era ser d'aquesta família que és l'FME.

I és que no ens enganyarem, aquesta carrera és dura. Han sigut anys plens d'alts i baixos i no tot han sigut flors i violes. Però el millor que té aquesta facultat és, sens dubte, la seva gent. Les experiències que hem compartit i els vincles que hem forjat són el millor que ens emportarem d'aquests anys màgics. Al vostre costat, hem tingut una bona dosi de seny i rauxa que ens ha permès gaudir de tots els revolts d'aquest camí que ens ha fet créixer, tant en l'àmbit

acadèmic com personal. Podem dir amb molt d'orgull que l'ambient d'aquesta universitat és únic i això és gràcies a cadascun dels aquí presents.

Tot i que ens entristeix acabar aquesta etapa, estem il·lusionats per començar-ne una de nova. Encara que el futur de vegades fa respecte, aquests anys ens han obert un ventall de possibilitats gairebé il·limitat i ara ens sentim preparats per tot el que està per venir. A més, estem segurs que tant les amistats com tot el que hem viscut a l'FME ens acompanyaran en el futur.

Ja per acabar, volem donar les gràcies de nou a tots els presents i felicitar a tots els graduats. Us desitgem molts èxits en aquesta nova etapa que comenceu i que pugueu seguir avançant amb el mateix esforç i entusiasme. Esperem que acabeu de gaudir d'aquest acte tan especial amb els vostres familiars i que tots junts puguem celebrar que ens graduem. Moltes gràcies.